

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a JUDr. Jaromíra Klepše ve věci

žalobce: **J. Š.**
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyněm
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. 344/2019-160-SPR/3 z 13. 3. 2019

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Magistrát hlavního města Prahy (dále jen „**správní orgán prvního stupně**“) přípisem z 8. 7. 2013 oznámil žalobci dosažení 12 bodů v bodové kartě řidiče a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Proti provedení záznamu podal žalobce písemné námitky ve smyslu § 123f zákona č. 361/2000 Sb., o silničním

provozu, (dále jen „**zákon o silničním provozu**“), v nichž se jednou větou bez podrobnější argumentace ohradil proti „*všem záznamům bodů v registru řidičů*“. Správní orgán I. stupně vyrozuměl žalobce o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, jíž žalobce nevyužil, a následně rozhodnutím č. j. MHMP 812544/2016 z 5. 5. 2016 žalobcovy námitky jako nedůvodné zamítl a záznam bodů provedený k 16. 5. 2013 potvrdil.

2. Žalobce podal proti touto rozhodnutí blanketní odvolání avizuje, že odvolací důvody doplní ve lhůtě stanovené mu správním orgánem. Usnesením z 1. 7. 2016 správní orgán prvního stupně vyzval žalobce k odstranění nedostatků podání – uvedení toho, v čem spatřuje nezákonnost nebo nesprávnost napadeného rozhodnutí nebo řízení, jež předcházelo jeho vydání, a to ve lhůtě pěti dnů od doručení usnesení.
3. Jelikož žalobce své odvolání nijak nedoplnil, správní orgán prvního stupně předložil spis žalovanému, jenž žalobou napadeným rozhodnutím odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalovaný upozornil na to, že žalobce ani přes výzvu své odvolání nedoplnil, a následně prvostupňové rozhodnutí přezkoumal z úřední povinnosti. Naznal přitom, že dosažení celkového počtu 12 bodů v registru řidičů žalobcem k 16. 5. 2013 bylo spolehlivě prokázáno, jednotlivé body byly žalobci zaznamenány správně a v souladu s § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu. Zároveň žalovaný nezjistil žádnou vadu řízení, jež by měla mít vliv na správnost nebo zákonnost vydaného rozhodnutí.

II. Argumentace účastníků řízení

4. Žalobce v žalobě navrhl zrušení rozhodnutí žalovaného pro nezákonnost a vady řízení. Namítl, že odvolací orgán – Krajský úřad Moravskoslezského kraje (sic) – nerespektoval odvolací důvody a ignoroval předložené důkazní prostředky, zejména rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje č. j. MSK 49924/2014 z 24. 4. 2014 vydané ve shodné věci, z nějž je zcela zřejmé, že je běžnou praxí odvolacího správního orgánu posuzovat i jednotlivé podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče.
5. Následně žalobce zpochybnil způsobilost pěti pokutových bloků (specifikovaných toliko datem jejich sepisu) být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky jako konkrétní a individualizované jednání v nich podle žalobcova názoru nejsou vůbec vymezeny, a není tedy bez důvodných pochybností zřejmé, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, a tento nedostatek nelze zhojit připuštěním strohých a zkratkovitých formulací.
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby pro nedůvodnost. Vyjádřil přesvědčení, že ve správním řízení postupoval podle zákona a žádným způsobem nezkrátil žalobce na jeho procesních právech. Dále poukázal na to, že žalobcův zástupce podává ohromné množství shodných šablonovitých žalob, do nichž kopíruje stále tytéž námitky, aniž korespondují se skutkovými okolnostmi dané věci. Žalobce tak neuvedl žádné konkrétní pochybnosti ohledně spáchání vytýkaných přestupků, pro které by žalovaný byl povinen vyžádat jako podklady jednotlivé pokutové bloky.

III. Posouzení věci

7. Soud nejprve shledal, že jsou splněny podmínky řízení, žaloba je přípustná, byla podána včas a osobou oprávněnou. Následně vycházejí ze skutkového a právního stavu, jenž zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí, přezkoumal je na základě podané žaloby v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále

jen „s. ř. s.“], včetně řízení předcházejícího jeho vydání, a nezjistil při tom žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti.

8. Soud rozhodl v souladu s § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť žádný z účastníků s tímto postupem po poučení soudem nevyjádřil nesouhlas. Důvodem pro nařízení jednání nebyla ani potřeba dokazování, neboť veškeré listiny potřebné pro rozhodnutí jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek NSS č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS z 29. 1. 2009).
9. Soudu je z úřední činnosti známo, že žalobcův zástupce podal velké množství žalob v obdobných věcech, a tato podání jsou téměř totožná. Obsahují shodné, krajně neurčité námitky proti náležitostem pokutových bloků a postupu správních orgánů, a žalobcův zástupce ve své šabloně toliko nahrazuje některé faktické údaje, typicky data pokutových bloků (namátkou jde o řízení vedená zdejším soudem pod sp. zn. 10A 102/2019, 10A 144/2019 nebo 10A 40/2020). Nebere přitom ohled na skutkové odlišnosti, a na příklad vytýká vady pokutovým blokům i v případech, kdy pokutové bloky vůbec nebyly podkladem pro záznam bodů (rozsudek č. j. 10A 102/2019-39 z 19. 11. 2020). Nejinak je tomu i v nyní posuzované věci: žalobce na několika místech žaloby hovoří o Krajském úřadu Moravskoslezského kraje jako o odvolacím orgánu, ačkoli tento správní orgán v řízení vůbec nevystupoval, opakovaně se odvolává na obsah svého odvolání a jeho přílohy, ačkoli podal pouze blanketní odvolání, které ani přes výzvu nedoplnil, a tak dále.
10. Úvodem právního hodnocení soud proto předesílá, že řízení o správní žalobě je ovládáno zásadou dispoziční. Obsah, rozsah a kvalita žaloby tak předurčují obsah, rozsah a kvalitu následného soudního rozhodnutí. Je-li žaloba kuse nebo nepřiléhavě zdůvodněna, je tak předurčen nejen rozsah přezkumné činnosti soudu, ale i obsah jeho rozsudku. Soud není povinen ani oprávněn domýšlet argumenty za žalobce. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by roli advokáta (namátkou rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 4 As 3/2008-78 z 24. 8. 2010 nebo rozsudek téhož soudu č. j. 9 Afs 35/2012-42 z 18. 7. 2013).
11. Řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek zařazený v systému bodového hodnocení (příloha k zákonu o silničním provozu), příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamenaná v registru řidičů stanovený počet bodů (§ 123b odst. 1 zákona o silničním provozu) ke dni uložení pokuty za přestupek, a to dle odst. 2 téhož ustanovení na základě doručeného a) oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, b) rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku, nebo c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin, d) rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání.
12. Po dosažení celkového počtu 12 bodů řidič pozbývá řidičské oprávnění a následně je povinen odevzdat řidičský průkaz (§ 123c zákona o silničním provozu). Podle § 123f zákona o silničním provozu nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-

li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

13. Správní orgán je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam v registru řidičů (tedy pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (rozsudek NSS č. j. 9 As 96/2008-44 z 6. 8. 2009).
14. Judikatura správních soudů, která se týká řízení o námitkách proti bodovému záznamu, je již dostatečně bohatá a taktéž se postupně vyvíjela. NSS se v rozsudku č. j. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS z 24. 8. 2010 zabýval povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení pokuty za přestupek. Konstatoval, že uvedené oznámení je jen úřední záznam o přestupku. Proto pokud účastník v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů zpochybňuje skutečnosti obsažené v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, na základě kterého je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, a následný záznam (na příklad zpochybňuje, že s ním byl projednán přestupek v blokovém řízení, resp. že se daného jednání vůbec nedopustil), je třeba, aby správní orgán vyžádal další důkazy, na příklad v podobě příslušných částí pokutového bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. Dle uvedeného judikátu oznámení samo o sobě tedy jistě není nezpochybnitelný podklad k záznamům bodů.
15. Právě uvedené korigoval NSS v rozsudku č. j. 3 As 298/2017-23 z 26. 9. 2019, podle nějž *„tyto závěry však nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů uvedených v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat si další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jeho spáchání není vědom. Jak plyne z navazující judikatury, je třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení a svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011 – 74, ze dne 18. 3. 2015, č. j. 1 As 1/2015 – 33, ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 As 109/2016 – 32).“* NSS shrnul judikatorní závěry takto: 1) Existence pokutového bloku (či alespoň jeho kopie) není podmínkou *sine qua non* pro provedení odpovídajícího bodového záznamu. 2) Při provádění záznamu lze vycházet i z oznámení o uložení pokuty, jsou-li v něm uvedeny obligatorní náležitosti vyžadované pro pokutový blok. 3) Ke zpochybnění skutečností podávajících se z oznámení o uložení pokuty (vyvolávající nutnost dalšího dokazování) nepostačí pouhé tvrzení dotčené osoby, že se toho kterého přestupku nedopustila; tato tvrzení musí být konkretizována a zásadně též podepřena odpovídajícími důkazními návrhy.
16. Důraz na kvalitu argumentace v námitkách proti bodovým záznamům zdůraznil NSS i v rozsudku č. j. 10 As 141/2018-40 z 6. 6. 2018, v němž vyložil, že *„námitkami, ve kterých*

přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, čj. 2 As 19/2011-87; či ze dne 26. 5. 2016, čj. 7 As 63/2016-49, bod 19). Rozhodnutí o přestupku, jehož výrok je v návaznosti na další části rozhodnutí nesrozumitelný, není způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů (rozsudek ze dne 13. 10. 2010, čj. 1 As 16/2010-105, bod 22). Při zohlednění specifík blokového řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním.“ (Shodně též dřívější rozsudek č. j. 4 As 127/2014-39 z 28. 8. 2014).

17. Do jisté míry odchylně NSS v rozsudku č. j. 1 As 353/2018-52 z 25. 7. 2019 konstatoval, že jistě platí obecné východisko, že není třeba vždy vyžadovat pokutový blok, avšak kvalitně zhodnotit je však třeba originální pokutový blok, nikoli pouze úřední záznam o něm, kterým je oznámení o uložení pokuty. Je pak nasnadě, že ke správnému zhodnocení musí správní orgán hodnocenými podklady disponovat. Z rozsudku však současně vyplývá, že žalobce v tehdy projednávané věci již v odvolání označil tři konkrétní pokutové bloky, kterým vytýkal jejich vady. Jako důvod toho, zda bylo nezbytné vyžádat originální pokutové bloky, proto NSS poukázal na konkrétnost odvolacích námitek, kterými přestupce zpochybnil způsobilost konkrétního pokutového bloku být podkladem k bodovému záznamu.
18. Otázka, do jaké míry správní orgán prvního stupně může hodnotit podklady k bodovým záznamům, byla předložena i rozšířenému senátu NSS. Ten v usnesení č. j. 6 As 174/2019-35 z 23. 4. 2021 předně setrval na většinovém názoru dosavadní judikatury, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů nelze použít § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (t. j. koncentraci námitek ve správním řízení). K otázce, za jakých okolností je povinností správního orgánu v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů vyžádat si pokutové bloky a kdy postačí vypořádat námitky na základě oznámení o přestupku založených ve spise, se rozšířený senát věcně nezabýval. Konstatoval totiž, že aplikační praxe „je poněkud kazuistická a nalézt v ní zobecnitelné závěry uchopitelné v aplikační praxi správních orgánů je nesnadné“. Rozšířený senát poukázal na to, že ani v judikatuře NSS se k otázce přezkumu podkladů k záznamům bodů nevyskytují protichůdné názory. Podotkl, že NSS prozatím formuloval své závěry v konkrétních případech v rozdílných skutkových situacích, obecné závěry z nich tak nevyplývají.
19. V návaznosti na to NSS v nedávném rozsudku č. j. 6 As 174/2019-44 z 2. 6. 2021 vyslovil, že i když žalobce zpochybnil prakticky všechny náležitosti pokutových bloků (vymezení osoby přestupce, popis skutku, právní kvalifikaci, výši uložené sankce, místo vydání rozhodnutí, údaje o oprávněné osobě, datum vyhotovení a převzetí žalobcem, podpis žalobce), avšak ve vztahu k napadeným pokutovým blokům zcela shodně, lze takové námitky bez dalšího vyhodnotit jako paušální, typizované, a tudíž *a priori* nevěrohodné. Trvat za popsání situace na tom, aby správní orgány všechny bloky vyžádaly a zkontrolovaly, by podle názoru NSS změnilo povahu námitkového řízení na řízení oficiální, jímž zjevně není.

20. V nyní posuzované věci správní orgány založily své rozhodnutí výlučně na oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení, která obsahují dostatečné množství údajů prokazujících, že vymezený přestupek se stal a dopustil se jej žalobce, a žalobcovo přestupkové jednání dostatečně identifikují. Rovněž samotné rozhodnutí obsahuje náležitosti potřebné k provedení záznamu bodů. O způsobilosti těchto podkladů nevznikly pochybnosti, a jelikož ani žalobce proti nim nevznnesl ve správním řízení žádné výhrady, správní orgány nebyly povinny vyžádat další důkazy k ověření údajů obsažených v těchto podkladech.
21. V žalobě uplatnil žalobce vůči podkladům „*ke všem záznamům bodů*“ (t. j. k pokutovým blokům z let 2010 – 2013) tyto okruhy výtek:
- a) nedostatečná identifikace osoby přestupce (částečně nečitelné údaje, nejsou vypsány požadované údaje např. rodné číslo nebo datum narození, ověření totožnosti v daném rozhodnutí není dostačující);
 - b) nedostatečné údaje o přestupku (údaje o době přestupku nejsou uvedeny, jsou vlivem zápisu nečitelné, nejsou uvedeny kompletně, není jednoznačně stanoveno místo přestupku, údaje o místě neobsahují veškeré údaje pro stanovení místa, název obce není úplný resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce, obdobně i název ulice, na níž mělo ke spáchání přestupků dojít, popis skutku není jednoznačný, právní kvalifikace jednání je zkratkovitá, není patrné, o jakou právní normu se v této věci jedná, ze zápisu sice vyplývá porušení ustanovení, ovšem ne již, z jakého bodu či písmena atp., údaje jsou nečitelné), není patrné, zda jednání bylo spácháno úmyslně nebo z nedbalosti;
 - c) není zřetelná výše sankce, údaj o výši sankce chybí či není úplný;
 - d) není jednoznačně uvedeno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno, vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné úřední osobě a to včetně podpisu, rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost rozhodnutí, z rozhodnutí není zřetelný podpis účastníka, kdy tento prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.
22. Soud hodnotí tyto výhrady jako typizované, obecné a neurčité. Žalobce sice upozorňuje na formální vady bloků, v každém jednotlivém případě však ve skutečnosti nijak nereaguje na konkrétní podobu bloků. Žalobce ani v jednom případě nijak plausibilně netvrdí, že by se skutek nestal, že by přestupek nespáchal, v jakém smyslu by na příklad označení místa či obce bylo natolik neurčité či nesrozumitelné, že by nebylo možné identifikovat místo přestupku. Částečně si jeho výtky i vzájemně odporují; žalobce sám ani neuvádí, která z varianty vad se dle jeho názoru vlastně u každého pokutového bloku má vyskytovat. Takto není soudu z žalobcovy argumentace zřejmé, zda v každém konkrétním případě při identifikaci přestupce chybí rodné číslo či datum narození, v čem má spočívat nedostatek ověření totožnosti, zda dalším údajům v pokutovém bloku vytyká absenci či neúplnost, neurčitost či nečitelnost.
23. NSS v rozsudku č. j. 6 As 174/2019-44 z 2. 6. 2021 hodnotil shodně formulované námitky, které žalobce uplatnil již v odvolacím řízení, jako *a priori* nevěrohodné. Postupoval tedy odlišně než jiný senát NSS v dřívějším rozsudku č. j. 1 As 353/2018-52 z 25. 7. 2019, jenž naopak v jím projednávané věci shledal, že námitky uplatněné v odvolacím řízení byly dostatečně konkrétní k přezkoumání pokutových bloků, které bylo tedy dle jeho názoru

nezbytné si vyžádat. Rozšířený senát NSS ve svém usnesení č. j. 6 As 174/2019-35 z 23. 4. 2021 byl s tímto odlišným přístupem konfrontován, a žádný rozpor v judikatuře neshledal, mimo jiné proto, že odvolací námitky ve věcech sp. zn. 1 As 353/2018 a 6 As 174/2019 nebyly totožné (bod 48 usnesení rozšířeného senátu). Soud poté ověřil, že odvolací námitky uplatněné žalobcem ve správním řízení ve věci sp. zn. 1 As 353/2018, jak je NSS shrnul v bodu 13 rozsudku, neodpovídají svou formulací odvolacím námitkám shrnutým v bodu 16 rozsudku sp. zn. 6 As 174/2019. Z uvedeného je nicméně zřejmé, že námitky uplatněné v nyní posuzované věci jsou konstruovány totožně jako ve věci vedené u NSS pod sp. zn. 6 As 174/2019. Za situace, kdy rozšířený senát v usnesení č. j. 6 As 174/2019-35 sám shledal, že rozporná judikatura v tomto hodnocení neexistuje, a že tedy nic nebránilo 6. senátu NSS takto formulované odvolací námitky vyhodnotit jako nevěrohodné (srov. body 48 a 49 usnesení rozšířeného senátu), městský soud považuje pro hodnocení těchto námitek za přílehavý názor NSS vyslovený v rozsudku č. j. 6 As 174/2019-44 z 2. 6. 2021.

24. Shora shrnuté námitky nejsou způsobilé vyvolat u městského soudu pochybnosti o podobě a formálních náležitostech dotýčných pokutových bloků, aby tak bylo nezbytné tyto pokutové bloky vyžádat a ve smyslu uvedených nijak konkretizovaných námitek žalobce hodnotit jejich způsobilost být podkladem pro záznam bodů.
25. Oproti těmto obecným a nijak konkrétně formulovaným výtkám proti pokutovým blokům je ve spise sada oznámení policie o přestupcích, z nichž vyplývají jednoznačné skutkové i právní závěry o tom, že ve všech šesti případech žalobce spáchal uvedené přestupky a v souladu s tím mu do evidenční karty bylo připsáno celkem 12 (resp. dokonce 13) bodů. Žalobce tedy ani svými žalobními výtkami nijak nezpochybnil obsah uvedených oznámení, a právě ty jsou podle názoru soudu dostatečně způsobilými podklady pro zápis těchto bodů.
26. Jelikož žalobce ve správním řízení tato oznámení a jejich obsah nijak konkrétně nezpochybnil, stačilo k přezkoumání bodových záznamů v námitkovém řízení, že správní orgán prvního stupně i žalovaný vycházeli jen z těchto oznámení, která zhodnotili v obecnosti přiměřeně tomu, že žalobce žádné konkrétní výhrady neuplatnil.
27. K žalobcově námitce, že správní orgány nepřihlédly k tomu, jak způsobilost podkladů k bodovým záznamům přezkoumávají jiné místně příslušné správní orgány (označil rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje č. j. MSK 49924/2014Z z 24. 4. 2014, č. j. MSK 126113/2014 z 22. 10. 2014 a č. j. MSK 121761/2014 z 12. 11. 2014), soud poukazuje na to, že NSS v rozsudku č. j. 6 As 377/2017-57 z 30. 5. 2018 vypořádával totožnou námitku formulovanou týměž advokátem tak, že *„správní praxí zakládající legitimní očekávání se dle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006 - 132, č. 1915/2009 Sb. NSS, rozumí ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů.“* Vzápětí však dodal, že správní praxe opírající se o nezákonný výklad zpravidla nemůže u adresátů správy založit takové legitimní očekávání, že tak bude setrvale postupováno i do budoucna. Pokud by tedy různé správní orgány postupovaly nezákonně a navzájem odlišně, nejednalo by se o správní praxi setrvalou a tedy způsobilou založit legitimní očekávání pro řízení vedené jiným krajským úřadem či žalovaným. Pokud by různé krajské úřady rozhodovaly odlišně, nevzniklo by stěžovateli žádné legitimní očekávání, neboť takové nevznikne z neustálené praxe.

28. Z žalobcem předložených rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje vyplývá, že tento krajský úřad k námitkám jiných účastníků posuzoval způsobilost podkladových záznamů (vyžádaných pokutových bloků), z nichž některé označil za nezpůsobilé být podkladem pro bodový záznam. V případě rozhodnutí ze dne 24. 4. 2014, 22. 10. 2014 a 22. 11. 2014 s odkazem na rozsudek NSS č. j. 5 As 39/2010-76 z 24. 8. 2010 vyžádal pokutové bloky, tedy nehodnotil samotná oznámení policie o přestupcích. Postup Krajského úřadu Moravskoslezského kraje se však od postupu žalovaného v nynější věci odlišoval také proto, že nynější žalobce ve správním řízení nevzněl proti záznamu 12 bodů žádné konkrétní námitky, a správní orgány tudíž neměly o spáchání předmětných přestupků žádných pochyb a neměly důvod vyžádat si pokutové bloky.
29. Posouzení bodových záznamů pouze na základě oznámení o přestupcích jako jeden z možných postupů aproboval NSS v již citovaném rozsudku sp. zn. 3 As 298/2017, když poukázal právě na to, že posuzování obsahu a náležitostí pokutových bloků je nezbytné až v závislosti na obsahu námitek proti bodovým záznamům. V návaznosti na skutkové okolnosti věci může nastat jak situace, kdy k námitkám ob stojí i samotná oznámení o přestupcích, tak i situace, kdy bude námitky nezbytné posoudit až v návaznosti na vyžádané pokutové bloky. V nyní projednávané věci soud shledal, že vzhledem k nedoplnění odvolacích důvodů nebyl žalovaný povinen pokutové bloky vyžádat a dále je hodnotit.
30. Soud uzavírá, že žalovaný sice postupoval odlišně oproti Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, učinil tak však v procesně odlišné situaci, a na shora popsany postup navíc v rozhodné době ještě neexistoval ustálený právní názor. Praxe Krajského úřadu Moravskoslezského kraje proto ani nemohla žalovaného zavazovat ke stejnému postupu, a žalovaný tedy nemohl porušit žalobcovo legitimní očekávání.

IV. Závěr a náklady řízení

31. Jelikož soud neshledal žádný ze žalobních bodů důvodným a nezjistil ani žádnou vadu, k níž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
32. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, a žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti, proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. října 2021

JUDr. Slavomír Novák
předseda senátu